

Heyse m.fl. Mor var meget glad for, at høre hende, hun sang saa meget før. Mors kønne Sangstemme gik desværre bort, det var et stort Savn for hende. Riemann kom til Nebel vel i 1887, og hans Kone døde kort efter. De havde besøgt os, ogsaa mens de boede i Lem, og der var Faster Marie ogsaa kommet hos dem. Det kan være, det har været i 1886 Fru Riemann døde, det var det rimeligste, for midt paa Sommeren 1887 blev han og Faster Marie forlovede i vores Have en Søndag, vi havde mange Fremmede. Bl.a. var Bedstemor fra København her. Far opdagede Riemann og Faster Marie paa en Bænk for Enden af "Alleen" og fortalte det til Bedstemor, som gav sig til at græde. Hun syntes maaske, at hendes kønne Datter kunde have gjort et bedre Parti end med en halvgammel Enkemand med 4 Børn. Men det skulde nu saadan være, og i Maj Maaned 1888 holdt de deres Bryllup hos os, jeg tror det var den 23. Aftenen før, nej jeg tror næsten, det var 2 Dage før, kom Faster Marie, Faster Eva, Farbror Christian og Farbror Jacob. Sidstnævnte var vi Børns specielle Ven. Han havde ogsaa besøgt os en Gang før en Sommer. Frk.Flø blev hentet om Morgenens paa Bryllupsdagen, hun pyntede Faster Marie foran det store Spejl i Gæstekammeret.

Faster Marie var yndig, i hvid Kjole med langt Slør og Myrtekrans. Riemann var i Præstekjole. Frederik var med, han græd i Kirken. Vi Børn var jo ogsaa med i Kirken. Dine Barnepige maatte komme med, hvis Thora vaagnede i Tide. Jeg tog mig den Frihed at vække Thora lempelig, for Dine vilde saa gerne med. Hvordan Dagen ellers gik, husker jeg ikke. Om Aftenen kørte Riemanns hjem i lukket Vogn. Farbror Christian smed en gammel Sko efter Vognen. Det gjorde Indtryk paa os. 6. Juni, Dagen efter Grundlovsfesten, rejste Faster Eva tilbage til København, hun havde altsaa været dels hos os og dels i Nebel i smaa 14 Dage. Farbrødrene rejste vist 2 Dage efter Brylluppet. Farbror Jacob skulde til Grønland den Gang. Og jeg skulde med til København og være i tre Uger hos Bedstemor og Faster Eva i Faxegade 28⁴ Sal. Det var vel nok en Oplevelse. Det var altsaa i Udstillingsaaaret 1888. Henrik og Karl boede hos Bedstemor og gik i Skole. Faster Eva læste Lektier med dem med megen Møje og stort Besvær, hun skulde ogsaa læse med mig de sædvanlige Skolefag og Engelsk. Og jeg husker hende en Dag sige, at nu havde jeg paa et Par Dage lært det, som de sølle Drengene havde været lange Tider om. Farbror Jacob tog i Skoven med mig, og vi var i det kongelige Teater og saa: "Der var engang". Det var jo store Oplevelser. Hos Faster Charlotte læste jeg Botanik. Hun boede allerede den Gang med Kassekontroløren og Helene i Lipkesgade 26. Vi var da ogsaa paa Udstillingen en Dag, men der var altfor meget for mig at se, det hele løb rundt for mig.